

XXX.

Прѣминаването на Скобелева отъ Казанлъкъ къмъ Одринъ, на всегда ще остане въ военната история. Никога още не са е случвало на пѣхотата да извършва съ такова бързина походитѣ, които едва ли сж подъ силата и на кавалерията. Массата сила, воля и енергия, показана при този случай отъ генералътъ, едва ли докарала би къмъ подобни резултати, ако да би дивизията му не получаваше блестяще военно въспитание. Съвсѣмъ не ѝ са случи да отпочива. На 28 Декември бѣше вземана въ плѣнъ армията на Вейсилъ паша, послѣ изнурителното прѣминаване отъ Плевенъ къмъ Габрово, тридневниятъ мѣстителенъ пѣхъ по Балканитѣ и упорното сражение въ Казанлъжската долина. А на първий Януарий, авангардътъ на Скобелевскиятъ отрядъ вече потегли отъ този градъ къмъ малкиятъ Балкани. Всичкото това движение отъ денятъ на падението на Плевенъ носи пѣкакъвъ си главокружителенъ характеръ. Ний като че искахме да възнаградимъ себе си за дългитѣ стоянки прѣдъ армията на Османа. Главната квартира на Великиятъ Князь са помѣщава едва ли не на аванпоститѣ, нашитѣ войски една часть отъ западъ, друга часть отъ сѣверъ, съ безпримѣрни прѣминавания са стрѣматъ по скоро да застанатъ при вратата на Цариградъ...

— На, такъвъ походъ споредъ мене, азъ разбирамъ! говореше Скобелевъ. Още нѣколко дена подобно прѣминаване и насъ никой не ще ни спрѣ. Ний ще са допрѣмъ до Босфорътъ.

По всичкийтъ този пѣхъ, ту съ бой прѣвземахъ турскитѣ позиции, мостоветѣ, желѣзнопѣжнитѣ станции, ту занимавахъ новитѣ градове, които бързо са очиствахъ отъ турцитѣ. Кавалерийскитѣ отряди, които са стараяхъ да освѣтятъ мѣстността, отивахъ колкото е възможно подалечъ напредъ, но за крайно тѣхно удивление, вечерята гжетитѣ масен пѣхота настигнуваше всадницитѣ и са располагахъ за прѣношуване въ едни и сѣщитѣ пунктове съ тѣхъ. Одушевлени отъ неотдашнитѣ побѣди на войската отъ Скобелевскиятъ отрядъ, правяхъ чудеса. Михаилъ Димитриевичъ, когото трудно бѣше да зачудишь съ нѣщо си разказваше за тѣхъ съ въсторгъ.